

Voldsom stigning i den længerevarende fattigdom

Antallet af personer, der har været fattige i mere end tre år i træk, er siden 2001 steget markant. Især unge enlige mænd bosat i yderkantsområderne i Danmark er oftere ramt af længerevarende fattigdom end andre.

af chefanalytiker **Jonas Schytz Juul**
og stud.polit **Gyrithe Rosenlund Hansen**

5. december 2009

Analysens hovedkonklusioner

- Der har været en voldsom stigning i antallet af personer ramt af længerevarende fattigdom. Antallet af personer, der lever i længerevarende fattigdom, er således steget med omkring 15.000 personer fra 2001 til 2006, svarende til en stigning i omegnen af 50 procent. Hvis man medtager studerende i antallet af længerevarende fattige, er tallet endnu højere.
- Samlet lever omkring 43.000 personer i længerevarende fattigdom. Det svarer til, at omkring en fjerdedel af alle fattige har været fattige mindst tre år.
- Mænd er hårdere ramt af længerevarende fattigdom end kvinder, og over 55 pct. af de længerevarende fattige er mænd.
- Længerevarende fattigdom er specielt udpræget i yderkantskommuner samt i Københavns kommune.

Kontakt

Chefanalytiker
Jonas Schytz Juul
Tlf. 33 55 77 22
Mobil 30 29 11 07
jsj@ae.dk

Presseansvarlig
Janus Breck
Tlf. 33 55 77 25
Mobil 40 61 34 38
jb@ae.dk

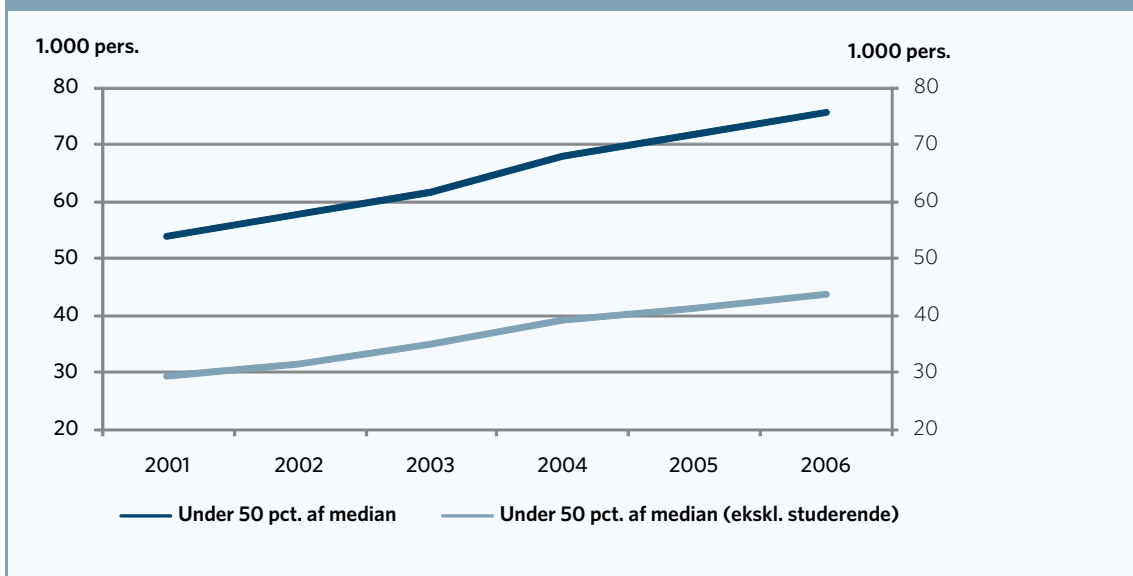
Flere personer rammes af længerevarende fattigdom

Omfanget af personer, der hænger fast i fattigdom igennem længere tid, har været kraftigt stigende. I 2006, som er det seneste data-år, var der godt 43.000 danskere, der havde levet i fattigdom i tre eller flere år i træk. Det svarer til, at omkring en fjerdedel af alle fattige i 2006 har været fattige mindst tre år.

Som det fremgår af figur 1, er antallet af personer, der lever i længerevarende fattigdom, steget med omkring 15.000 personer fra 2001 til 2006, svarende til en stigning i omegnen af 50 procent. Hvis man medtager studerende i antallet af længerevarende fattige, er tallet noget højere. Således var der i 2006 knap 76.000 personer, der havde været ramt af fattigdom i mindst 3 år i træk, hvis studerende medregnes.

Samtidig med at omfanget af længerevarende fattige stiger, er der en tendens til, at den længerevarende fattigdom udgør en stadig større andel af den samlede fattigdom. I 2001 var det 21,4 procent af de fattige, som havde været fattige i tre sammenhængende år, mens denne andel var steget til 25,0 procent i 2006.

Figur 1. Udviklingen i antallet af længerevarende fattige

Anm.: Langvarigt fattige er personer, som har været fattige i 2004, 2005 og 2006.
 Kilde: AE på baggrund af Lovmodellens datagrundlag.

Mænd, unge og enlige er oftest længerevarende fattige

Flere mænd end kvinder er ramt af længerevarende fattigdom. Mens 44 pct. af de længerevarende fattige er kvinder, så er det næsten 56 pct., der er mænd. Dette er vist i tabel 1.

Tabel 1. Langvarigt fattige på køn

	Andel af langvarigt fattige	Andel af befolkningen
Mænd	55,8	49,5
Kvinder	44,2	50,5
I alt	100,0	100,0

Anm.: Langvarigt fattige er personer, som har været fattige i 2004, 2005 og 2006. Tallene er ekskl. studerende.
 Kilde: AE på baggrund af Lovmodellen.

Ser man på aldersfordelingen, så er unge i aldersgruppen 18-29 år hårdest ramt af fattigdom. Og det på trods af at studerende er udeladt af analysen. De 18-29-årige udgør knap 20 pct. af de længerevarende fattige, mens de blot udgør 13,5 pct. af hele befolkningen. Omvendt er ældre personer ikke så hårdt ramt af længerevarende fattigdom. Mens under 14 pct. af de længerevarende fattige er over 60 år, så udgør denne gruppe 22 pct. af hele befolkningen. Aldersfordelingen af de længerevarende fattige er vist i tabel 2.

Tabel 2. Langvarigt fattige på alder

	Andel af langvarigt fattige	Andel af befolkningen
0-17	24,7	22,1
18-29	19,9	13,5
30-39	16,5	14,1
40-49	15,1	14,7
50-59	9,9	13,5
60+	13,9	22,0
I alt	100,0	100,0

Anm.: Langvarigt fattige er personer, som har været fattige i 2004, 2005 og 2006. Tallene er ekskl. studerende.
Kilde: AE på baggrund af Lovmodellen.

Enlige uden hjemmeboende børn er den gruppe, der er hårdest ramt af længerevarende fattigdom. Samlet er 45 pct. af de længerevarende fattige enlige. Det er en dobbelt så stor andel som den, de udgør af hele befolkningen. Derudover er enlige med børn en smule overrepræsenterede blandt de længerevarende fattige. Mens 8,7 pct. af de længerevarende fattige er enlige med børn, så udgør de 8,2 pct. af hele befolkningen. Det er vist i tabel 3.

Tabel 3. Langvarigt fattige på familietype

	Andel af langvarigt fattige	Andel af befolkningen
Enlig med børn	8,7	8,2
Enlig uden børn	45,2	23,3
Par med børn	37,9	42,5
Par uden børn	8,2	26,0
I alt	100,0	100,0

Anm.: Langvarigt fattige er personer, som har været fattige i 2004, 2005 og 2006. Tallene er ekskl. studerende. Tallene er lavet ud fra d-familietyper.
Kilde: AE på baggrund af Lovmodellen.

Yderkantsområder og København har relativt mange i længerevarende fattigdom

Yderkantskommuner som Langeland, Tønder, Jammerbugt, Morsø, Thisted, Brønderslev og Lolland er alle i top ti over kommuner, hvor der bor relativt flest langvarigt fattige. Samtidig befinder Københavns kommune, Høje-Taastrup og Albertslund sig også blandt de kommuner med flest langvarigt fattige.

I den anden ende af skalaen er der relativt færrest langvarigt fattige i Dragør, Allerød, Solrød, Egedal og Furesø. Dette er vist i tabel 4.

Tabel 4. Længerevarende fattige fordelt på kommuner

Top 10 kommune	Antal fattige pr. 1000 indbyggere	Bund 10 kommune	Antal fattige pr. 1000 indbyggere
Langeland	16,0	Dragør	2,1
København	15,9	Allerød	3,1
Tønder	15,1	Solrød	3,3
Jammerbugt	13,3	Egedal	3,4
Morsø	11,9	Furesø	3,7
Thisted	11,6	Glostrup	3,7
Lolland	11,5	Greve	4,0
Høje-Taastrup	11,4	Vallensbæk	4,1
Brønderslev	10,9	Favrskov	4,1
Albertslund	10,8	Frederikssund	4,2
Hele landet	8,4	Hele Landet	8,4

Anm.: Opgørelsen er uden familier, hvor mindst én af forsørgerne er studerende. Tallene er fra 2006. Læsø, Samsø, Ærø og Fanø kommuner er sorteret fra.

Kilde: AE på baggrund af Lovmodellens datagrundlag.

I figur 2 på side 5 er vist et Danmarkskort over, hvor der bor relativt flest, der er ramt af langvarig fattigdom. Kortet giver et klart billede af, at yderkantskommunerne samt København er hårdest ramt. Omvendt er det nordsjællandske kommuner og kommuner omkring Hovedstaden, der har færrest langvarigt fattige indbyggere.

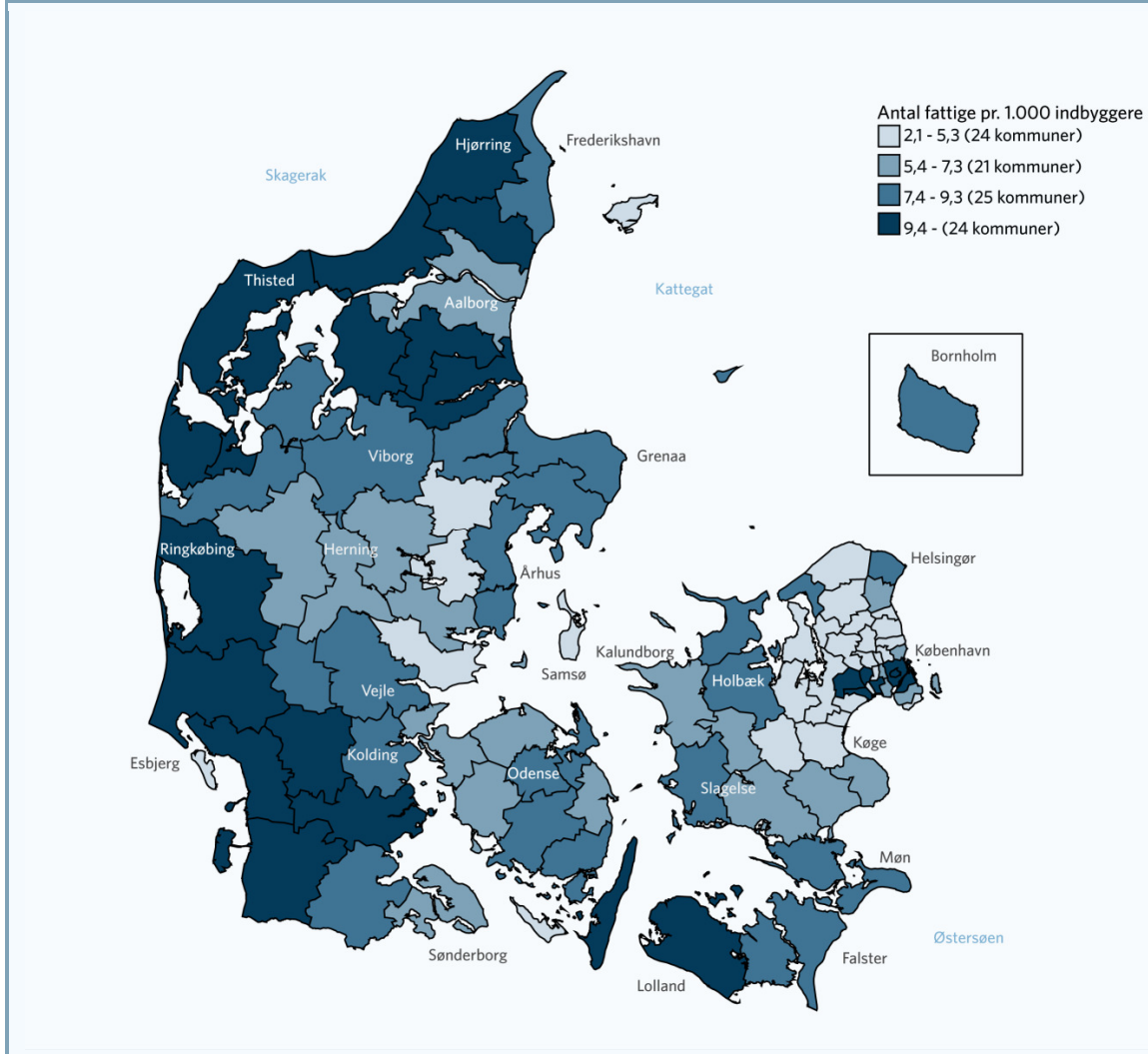
Boks 1. Sådan opgøres fattigdom i analysen

Fattige er defineret som antallet af personer, der har en indkomst, som er mindre end halvdelen af medianindkomsten. Medianindkomsten er den midterste indkomst i indkomstfordelingen. Det vil sige, at der er nøjagtig 50 procent, der har en indkomst, der er højere end medianindkomsten, og nøjagtig 50 procent, der har en indkomst, der er lavere end medianindkomsten.

Der benyttes den husstandsækvivalerede disponible indkomst, det vil sige indkomsten efter skat korrigeret for stordriftsfordele i familier med flere familiemedlemmer. Dette er det samme indkomstbegreb, som Finansministeriet benytter i forbindelse med indkomstanalyser. I 2009-priser er fattigdomsgrænsen på 98.100 kr. for en familie bestående af én person. For en familie bestående af to personer er fattigdomsgrænsen på 74.400 kr. pr. person, svarende til 148.800 kr. for hele familien.

For at være ramt af længerevarende fattigdom skal man have været fattig i tre år i træk.

Figur 2. Andel længerevarende fattige pr. 1.000 indbyggere

Anm.: Opgørelsen er uden familier, hvor mindst én af forsørgerne er studerende. Tallene er fra 2006
 Kilde: AE på baggrund af Lovmodellens datagrundlag